

Cartes

La tasca de l'Elena, la noia d'Anglès
pere espinet. Alcalde d'Anglès.

Krishnamurti –filòsof pensador–, quan es referia a l'estat espiritual pur entre éssers humans es basava en aquests diferents condicionants: el moment, el temps, el nivell absent de vibracions negatives originades en bona part per interferències dels propis éssers humans etc.; si aquests condicionants eren assolits era quan existia un veritable efecte de comprensió entre persones, una veritable comunió sobre les tasques encomanades a desenvolupar en aquesta vida. Moltes d'aquestes premisses a voltes estan plenes d'ensurts, sofriments, incomprensions i a voltes naturalment, estan plenes de felicitat, agraïment, amor etc. Cal, doncs, superar aquestes facetes i no hi ha més remei que acceptar-les fent front a tots i cadascun dels entrebancs que ens trobarem. Aquesta és la veritable raó de la nostra existència en aquest món.

L'Elena, una noia molt maca d'onze anys que lluita contra un càncer, crec que se li ha encomanat –encara que ella no n'és conscient (inconscient, al meu entendre, l'instint natural lliure de prejudicis)?– la tasca d'aglutinar esforç i unir sensibilitats per lluitar en una causa justa.

Permeteu-me doncs que agraeixi públicament la positiva recepció de l'encàrrec que l'Elena ha tramés a les diferents entitats, associacions, gent en general i sobretot als directors, claustre, les AMPA, alumnes del CEIP Pompeu Fabra, del FEDAC Anglès Vall dels Àngels d'Anglès: com també a les escoles Josep M. Juncadella de la Celleria de Ter i Sant Jordi de Sant Julià del Llor-Bonmatí i al president i jugadors del FC Barcelona. Anglès, aquest poble que tinc l'honra de presidir com a alcalde, ha validat la dita de «Com Anglès no hi ha res»; si més no en el cas de l'Elena. Ajudant a ajudar.

L'estratègia per assemblar-nos
a Àustria?

Maria Garriga. girona.

Fa uns dies el president Mas parlava d'Àustria, com a país europeu petit i amb només un 4% d'atur, com a paradigma del que podria arribar a ser Catalunya. Aquestes declaracions arriben en un moment en què es parla de pactes nacionals contra l'atur i d'estratègies per aturar l'atur juvenil. I qui ha de crear llocs de treball? Doncs la principal indústria catalana és la indústria càrnia. Sense anar més lluny, una indústria càrnia totalment catalana va obrir una nova planta a Celrà, al Gironès, i va crear 500 nous llocs de treball. Quina magnífica notícia! O no... perquè no cal anar a demanar feina, ja que el que fa aquesta indústria és contractar treballadors en origen en altres països. Fins a 500, i els que facin falta. És aquesta l'estratègia que tenim per assemblar-nos a Àustria? Què hi té a dir el conseller Felip Puig, que sol ser tan contundent en altres àmbits? No entenc aquestes polítiques de cap manera. Així no serem mai Àustria. Ni molt menys.

Comissions bancàries

Jaume Butinyà i Sitjà. Banyoles.

Com bé deuen saber, de fa un temps les entitats bancàries han anat canviant les condicions per tenir un compte corrent o operar a través seu. Davant d'aquest fet i després d'un llarg pelegrinatge visitant moltes de les entitats que disposen d'oficines en els carrers de les nostres poblacions no he aconseguit tenir dipositats els meus diners en una entitat i que no em suposi un cost. És per això que he pres la decisió de prescindir de les

domiciliacions bancàries. De fa algun temps he començat a donar de baixa els meus comptes corrents i a pagar els rebuts en efectiu.

La meva sorpresa i incomprensió ha estat quan la Generalitat diu que no està previst pagar-me la nòmina per cap altre sistema que no sigui amb una transferència!

A diferència de tots els altres serveis (aigua llum... i fins i tot el gas) ningú m'ha sabut explicar com puc fer el pagament del telèfon (Vodafone i Yoigo) de manera alternativa a la domiciliació.

Avui el meu grau d'indignació ha arribat a un nivell superior, i per això m'he animat a escriure'ls, quan l'entitat (Bankia) on l'associació sense ànim de lucre de la qual sóc president i que disposa d'un pressupost molt reduït, ens ha comunicat que ens cobrarien una comissió de manteniment del compte de 4 al mes ja que no mantenim un saldo mitjà al llarg de l'any de 1.000 . Amb els altres membres de la junta hem decidit donar de baixa aquest compte i obrir-ne un en una altra entitat. Doncs bé, la que millors condicions ens ha ofert ha estat cobrar, «només», 3 al mes!

Tot plegat ha resultat encara més incompreensible quan, també avui, hem provat de cobrar un taló de 300 en concepte de pagament d'una actuació de la nostra associació. De moment és impossible cobrar-lo; és a nom de l'associació i malgrat acreditar-nos amb el DNI i una còpia dels estatuts vigents no l'hem pogut cobrar. Més encara, tot i provar de cobrar-lo en una oficina de la mateixa entitat que ha expedit el taló pretenen cobrar una comissió!

Més enllà d'expressar la meva disconformitat i denunciar aquest abús, també queda palès que és impossible poder complir amb els nostres compromisos si no és a través d'una entitat bancària. La indefensió serà encara més flagrant el dia que desaparegui la moneda, tal com ja se'ns està insinuant. Davant del que sembla una obligació, tenir un compte corrent, reivindico el dret a poder disposar d'un compte corrent sense cap tipus de comissió per llei. En un model econòmic que diu defensar la lliure competència, resulta que és presoner del monopoli bancari (potser no és ben bé una novetat

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/06/12/cartes/621652.html?utm_source=rss